

**GHASEM
HAJIZADEH**

غیاث اللہ

 GALLERY

**FEAR &
DESIRE**
2024

Drawing inspiration from the Qajar period, Ghasem Hajizadeh adds expressionism where it didn't exist before, plays the naive artist at times while he is very well capable and aware of "conventions" such as perspective and composition. Hinting at pop art, while touching the surface of neo realism, Hajizadeh doesn't fit into any one category, while he is a little bit of everything. His canvases are striking combinations of drawing and painting, paper and canvas, resulting in multi-layered canvases that weave together references to personal events in the past.

Painting from old photographs, the scenes that he portrays seem to tell a story but the narrative is not always straightforward. He reframes the visual narratives of his subjects by exaggerating the "reality" of the photos he uses. Interested in historical, social contexts of the photographs, he stands as an independent witness, documenting what he wants, juxtaposing what he pleases and eliminating what doesn't serve his image. Through his paintings, the second-hand circulation of old photographs creates the past but in the now.

The figures in his paintings tell us something simple yet profound about lust and fear. Contrary to what a photograph does, to capture and save a moment, it is the desire for the ephemeral that gives depth to Hajizadeh's work. What is short lived, the lust so apparent in many of his works and the anxiety present in the way he portrays them. The posture of the figures, their gaze and their arrangement in space and relationship to one another is of great importance.

In one of his works where a couple are portrayed on their wedding day, there is another man in the frame. The bride is looking down coyly, the groom is holding onto the bride's arm with a very tight grip whilst leaning towards the other man, kissing him with what seems like blushed cheeks. What are we looking at here? Perhaps the desire to move forward with something or the fear of losing what's at hand? While the three figures are united in their celebration, they are somehow disconnected as well.

In another work, the details of the dresses of the three men dressed as women, their jewelry and the adornments on their hair are so exquisite that you can feel the couture between your fingers and the lace slipping through. They have dressed up for just for this occasion, to have their photos taken at a photography studio, and Hajizadeh plays with such incidents very lightheartedly. The subjects' eyes distinguish the facts, the one in the center is looking straight, while the other two are looking to the left, with their cigarettes pointing to the same direction, again another prop to complete their "pose", hinting at the different possibilities in front of them.

Hajizadeh clearly takes pleasure in painting and want his viewers to as well. That is not to say he makes things easy. He employs an offbeat color palette that separates his work from anyone else. He might use a sharp orange for the flat background of one painting, making it more pop and of today, or use a detailed background with a hint of brown glaze to make it more nostalgic and of the past. But more than being nostalgic images, the "every day" in Hajizadeh's paintings is seasoned with something more grievous.

قاسم حاجی‌زاده، بر الهاماتی که از نقاشی عصر قاجار گرفته مایه‌هایی اکسپرسیونیستی می‌افزاید که منجر می‌شود گاه آثارش خام و ساده بنماید، حال آنکه بر اصولی چون پرسپکتیو و ترکیب‌بندی به خوبی مسلط است. گرچه او بر حیطه‌هایی نظیر پاپ آرت و نئورئالیسم دست می‌یازد، گنجانده‌اش در یک سبک خاص دشوار است چرا که ثرای از انواع سبک‌ها را می‌توان در آثارش دید. بوم‌های او عرصه‌ای هستند که نقاشی را با طراحی، و کاغذ را با پارچه‌بوم، جسورانه درهم می‌آمیزند. حاصل، بوم‌هایی است لایه‌لایه که دائم به وقایع شخصی گذشته ارجاع می‌دهند.

او عکس‌های قدیمی را چنان نقاشی می‌کند که گویی روایتگرند، گرچه این روایت اغلب مستقیم تعریف نمی‌شود. او روایت بصری میان سوژه‌هایش را با اغراق بر «واقعیت» تصاویری که استفاده کرده، بازتعریف می‌کند. او به مثابه یک شاهد بیرونی، هرطور میلش باشد مسائل را بازتعریف می‌کند؛ هرچه بخواهد را در کنار هم می‌گذارد و آنچه به تصویرر کهگی نمی‌کند را حذف می‌کند. در خلال نقاشی‌های او، بازآفرینی گذشته از طریق خوانش مجدد تصاویر قدیمی در اکنون را شاهد هستیم.

فیگور در آثار او، مسائلی ساده اما عمیق در باب ترس و شهوت را به ما عرضه می‌کند. برخلاف کاربرد عکاسی، ثبت و ضبط یک لحظه و جاودانه‌سازی آن، آثار حاجی‌زاده از میل عمیق او به گذرا بودن لحظات سرچشمه می‌گیرند و همین امر به عمق آثار وی کمک می‌کند. آنچه زودگذر است شهودی است که در بسیاری از آثار او آشکار، واضطرابی است که در نحوه به تصویر کشیدن آن‌ها وجود دارد؛ دست فیگورها، نگاه خیره‌ای آن‌ها، نحوه قرارگیری‌شان در فضا و در نسبت با یکدیگر از اهمیت بالایی برخوردار است.

در یکی از آثار که زوجی را در روز عروسی‌شان تصویر می‌کند، مرد دیگری را درون قاب مشاهده می‌کنیم. عروس با خجالت نگاهش را به زمین دوخته. داماد بازوی عروس را محکم می‌فشازد در حالی که به سوی مرد دیگر خم شده و با گونه‌های گل‌انداخته او را می‌بوسد. در این اثر شاهد چه هستیم؟ میل حرکت به سوی چیزی یا ترس از دست دادن آنچه داریم؟ گرچه سه فیگور ظاهراً در جشن یکدیگر شریکند، اما هم‌زمان بسیار گسسته می‌نمایند.

در اثری دیگر، جزئیات لباس، جواهرات و تزئینات موهای مردانی که لباس زنانه به تن کرده‌اند، به قدری دقیق و ظریف است که می‌توان پارچه را میان انگشتان خود احساس کرد. آن‌ها فقط به همین مناسبت لباس پوشیده‌اند تا عکس‌هایشان را در یک آتلیه عکاسی بگیرند و حاجی‌زاده با این‌گونه اتفاقات بازی می‌کند. چشمان سوژه‌ها فراقکن است. فیگور وسط مستقیم به مخاطب نگاه می‌کند، در حالی که دو نفر دیگر به سمت چپ چشم دوخته و سیگارشان را نیز به همان سمت گرفته‌اند، عنصر دیگری برای تکمیل «زیست» خود که اشارات است به احتمالات مختلف مقابل آن‌ها.

حاجی‌زاده به وضوح از نقاشی کردن لذت می‌برد، و می‌خواهد این لذت را به مخاطبش نیز منتقل کند. اما این بدان معنا نیست که کار را برای مخاطبش آسان کرده. پالت رنگی او غریب است و جلوه‌ای منحصر به فرد به کارهایش بخشیده. او ممکن است از یک نارنجی تند برای پس‌زمینه صاف یک نقاشی استفاده کند که آن را پاپ‌تر و امروزی‌تر کند، یا از پس‌زمینه‌ای بسیار پرکار با لعاب قهوه‌ای استفاده کند تا آن را نوستالژیک‌تر و مربوط به گذشته کند. اما تصاویر روزمره در آثار حاجی‌زاده، بیش از آنکه تنها نوستالژی‌آفرین باشند، چیزی بس تاریک‌تر را در دامان خود می‌پروراند.

Fear and Desire

Ghasem Hajizadeh

"UNTITLED" FROM THE "MASQUERADE" SERIES, 2008
PEN ON PAPER MOUNTED ON CANVAS AND PLASTIC, 150X200 CM

ON THE BEACH #2, 1998
OIL ON PAPER MOUNTED ON CANVAS, 80X60 CM

ON THE BEACH #1, 1998
OIL ON PAPER MOUNTED ON CANVAS, 60X80 CM

JAMSHIDIEH CAFE, 2007
PEN ON PAPER MOUNTED ON CANVAS AND PLASTIC, 194X129 CM

"UNTITLED" FROM THE "MASQUERADE" SERIES, 2008
PEN AND OIL ON PAPER MOUNTED ON CANVAS, 128X193 CM

"UNTITLED" FROM THE "MASQUERADE" SERIES, 2007
OIL ON PAPER, 53X64 CM

"UNTITLED" FROM THE "SOUVENIR PHOTOS" SERIES, 2009
OIL ON PAPER, 42X34 CM

"UNTITLED" FROM THE "SOUVENIR PHOTOS" SERIES, 2006
OIL ON PAPER MOUNTED ON CANVAS, 115X88 CM

"UNTITLED" FROM THE "SOUVENIR PHOTOS" SERIES, 2006
OIL ON PAPER MOUNTED ON CANVAS, 80X60 CM

MARRIAGE, 2000
OIL ON CANVAS, 130X97 CM

HASSANKIA PORT
OIL ON CANVAS, 150X200 CM

"UNTITLED" FROM THE "SOUVENIR PHOTOS" SERIES, 2009
OIL ON PAPER, 41X56 CM

"UNTITLED" FROM THE "NOWRUZ" SERIES
OIL ON PAPER, 48 X61 CM

CHAMKHALEH SEA
OIL ON CANVAS, 180X210 CM

"UNTITLED" FROM THE "SOUVENIR PHOTOS" SERIES
OIL ON PAPER MOUNTED ON CANVAS, 72X60 CM

**"UNTITLED" FROM THE "SOUVENIR PHOTOS" SERIES, 2006
OIL ON PAPER MOUNTED ON CANVAS, 91X83 CM**

"UNTITLED" FROM THE "MASQUERADE" SERIES, 2010
OIL ON PAPER, 62X82 CM

"UNTITLED" FROM THE "MASQUERADE" SERIES, 2010
OIL ON PAPER, 62X82 CM

"UNTITLED" FROM THE "SOUVENIR PHOTOS" SERIES
OIL ON PAPER MOUNTED ON CANVAS, 62X49 CM

QAJARI WOMAN, 2000
OIL ON CANVAS, 160X130 CM

MORTEZA KHAN AND FRIENDS, 1982
OIL ON PAPER MOUNTED CANVAS, 63X79 CM

UNTITLED
OIL ON PAPER, 53X71 CM

Cover Design: Iman Safaei
Photography: Mehran Danei
Catalogue Layout: Parisa Mohebi

On the occasion of Chasem Hajizadeh's solo exhibition "Fear and Desire"
curated by Orkideh Daroodi at O Gallery
April-May 2024

18 Shahin (Khedri) St., Sanaee St., Tehran, Iran 1585893751 — (+9821) 88324828 — www.ogallery.net

